

АНТИКРИЗОВЕ ФІНАНСОВЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ТА АНАЛІЗ МЕТОДІВ БАНКРУТСТВА

студент гр. ФМ-31 Манзюк А.О.

На сьогодні в Україні особливого значення набуває підвищення ефективності функціонування антикризового фінансового управління підприємством, оскільки за часів переходу економіки країни від планово-розподільчої, командно-адміністративної економіки до суспільства з вільним ринком із соціальним його спрямуванням. Як і будь-які зміни в економіці чи в інших сферах діяльності країни є підприємства та організації, які переживають зміни та ефективно функціонують далі, а є ті, що не змогли перебороти ці зміни чи потребують своєчасної допомоги, щоб залишитися та функціонувати у подальшому на ринку.

У відновленні ефективності функціонування підприємствам можуть допомогти послуги з антикризового фінансового управління, безпосередньою метою яких є відновлення платоспроможності підприємства та запобігання банкрутству і навіть ліквідації підприємства.

За останні роки виникли підприємства, що не розраховуються зі своїми партнерами, державою та працівниками, ці підприємства стають генераторами ланцюгової реакції неплатежів, що створює негативні тенденції в економіці країни, до таких підприємств необхідно застосовувати заходи, спрямовані на їхнє фінансово-господарське оздоровлення шляхом санації, реструктуризації, добровільної ліквідації під контролем кредиторів і власника, а також шляхом примусової санації або ліквідації на підставі рішення господарського суду.

Вирішує ці проблеми інститут банкрутства, створений в Україні на основі Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" від 22.12.2011 № 4212-VI [1].

В економічній теорії існує безліч методів діагностики банкрутства підприємства, але майже всі вони розроблялись зарубіжними вченими, тому не зовсім підходять для діагностики банкрутства українських підприємств. Вітчизняні ж аналітики намагаються використовувати їх в оригінальному вигляді, аналізуючи підприємства України, тому досить часто отримують результати, що не повною мірою відповідають реальному їх становищу, тобто не враховується специфіка економічної системи України.[2]

Причому головними проблемами є невідповідність західних методик до умов України і недосконалість методології в коефіцієнтному аналізі фінансового стану підприємства як відправної точки свого роду базису для формування оцінних значень для моделей, інтегральних оцінок і т.д., найвідоміші зарубіжні моделі Альтмана, Спрінгейта, Фулмера, Чессера, Лиса, Сайфуліна і Кадикова та ін. [3]

Процедура діагностики кризового стану підприємства, відповідно до вітчизняної методики, передбачають визначення і аналіз чотирьох коефіцієнтів розглянутих в динаміці за ряд періодів: 1) коефіцієнта поточної ліквідності; 2) коефіцієнта забезпеченості власними обіговими коштами; 3) коефіцієнта відновлення платоспроможності підприємства; 4) коефіцієнта втрати платоспроможності підприємства.

Але й тут існують свої недоліки, вони сконцентровані не в самому розрахунку коефіцієнтів (формули показували свою ефективність у різні періоди часу в різних країнах, а головне є логічно й економічно обґрунтованими), а в нормативно закріплених орієнтирах для них.

Тобто при досить мінливих економічних умовах України нормативи коефіцієнтів повинні переглядатися щонайменше один раз у п'ять років, доти, поки економіка й економічні умови не стабілізуються [2].

Також в Україні використовується та офіційно затверджений метод оцінки банкрутства наказом Міністерства економіки України від 17 січня 2001 р. № 10 було затверджено Методичні рекомендації щодо виявлення ознак неплатоспроможності підприємства та ознак дій з приховання банкрутства чи доведення до банкрутства.

Метою їх затвердження є забезпечення однозначності підходів при оцінці фінансово-господарського стану підприємств, виявленні ознак поточної, критичної або надкритичної їх неплатоспроможності, а також для своєчасного виявлення формування незадовільної структури балансу для здійснення випереджувальних заходів щодо запобігання банкрутству [3].

Отже, можна зробити висновок, що серед існуючих моделей прогнозування банкрутства, на сьогодні не має методики, що може надати достовірні результати про банкрутство вітчизняних підприємств, але є сенс для їх розроблення, оскільки антикризові послуги в сучасних умовах розвитку ринку є актуальними.

1. Закон України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" від 22.12.2011 № 4212-VI Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4212-17>

2. Іванюта С.М. Антикризове управління підприємством / С.М.Іванюта – К. : Центр учбової літератури, 2007. – 288 с.

3. Чернявський А.Д. Антикризове управління підприємством : Навч. посібник / А. Д.Чернявський – Я. : МАУП, 2006. – 256 с.

Науковий керівник: проф. **Александров В.Т.**

Манзюк, А.О. Антикризове фінансове управління підприємством та аналіз методів банкрутства [Текст] / А.О. Манзюк; наук. кер. В.Т. Александров // Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О.Ф., м. Суми, 6-8 травня 2014 р.: у 2-х т. / За заг. ред.: О.В. Прокопенко, О.В. Люльова. - Суми : СумДУ, 2014. - Т.2. - С. 386-387.